

"El català ens és una gran novetat"

El Cònsol dels Estats Units a Barcelona, Steven Groh, analitza per a EL TEMPS les relacions entre els Estats Units i els Països Catalans amb motiu del bicentenari de la creació del Consolat i del primer aniversari de la reelecció presidencial de Clinton.

Quin paper tenen Catalunya i l'àrea d'influència del Consolat General dels Estats Units a Barcelona perquè aquesta oficina diplomàtica hagi arribat als dos-cents anys d'activitat ininterrompuda?

—Continua essent molt important i la millor prova n'és que nosaltres encara som aquí, amb un districte específic que engloba Catalunya, Illes Balears, Ara-

—Quants ciutadans nord-americans viuen als Països Catalans?

—A Catalunya, n'hi tenim registrats 1.853, que és el nombre de persones que han passat pel Consolat General i que han omplert un formulari, requisit que no és obligatori. També m'imagino que hi deu haver residents temporals que no tenim registrats, la qual cosa fa que puguem parlar, aproximadament, de

quinze mil a vint mil nord-americans que viuen a Catalunya. Molts compatriotes meus passen d'un parell de dies a un mes aquí i no en tenim constància. A les Illes n'hi ha 1.125, i al País Valencià, segons informació de l'ambaixada de Madrid, 1.237.

—Com valora l'encaix de la nació catalana dins l'estat espanyol?

—Com a diplomàtic haig d'evitar comentaris sobre la política interna de qualsevol país. Només li puc dir que el govern dels Estats Units té interès a saber què passa a Catalunya, perquè té molta importància per al desenvolupament de l'estat modern d'Espanya. Vostès, com a país democràtic, són joves i el seu sistema encara es troba en procés de desenvolupament i, per tant, tenim interès a veure com camina aquest transcurs. És per això que vam fer un seguiment especial de les últimes eleccions generals i del paper de CiU en la governabilitat de l'estat espanyol. Quant al paper de les regions, i si el sistema autonòmic és bo o dol-

"El govern dels Estats Units té interès a saber què passa a Catalunya. És per això que vam fer un seguiment especial de les últimes eleccions generals i del paper de CiU en la governabilitat de l'estat espanyol."

gó i Andorra [el País Valencià depèn de l'ambaixada de Madrid]. Aquests darrers deu anys el govern nord-americà ha passat per una època de reestructuració i hem vist una reducció important del nombre de consolats, que únicament es mantenen en ciutats o regions amb un nivell de relació suficientment important que els justifiquin.

lent, no és una qüestió que nosaltres puguem jutjar, tot i que ens sentim feliços de veure que la democràcia espanyola rutlla bé. Sí que li puc dir que som conscients del paper de Catalunya a Espanya, sobretot aquests darrers anys.

—Es podria arribar a aplicar el sistema federal nord-americà a l'estat espanyol?

—És una pregunta difícil de respondre. Ens trobem amb països amb sistemes centralistes d'èxit, com França, i estats federals, com el d'Alemanya o el nostre, que també funcionen molt bé. Em sembla que avui el tipus d'estructuració d'un país va més supeditat a unes altres qüestions, com el nivell d'èxit econòmic, el respecte dels polítics, el compromís de poble...

—*Quin és el grau d'integració i d'assimilació dels ciutadans nord-americans als Països Catalans?*

—Per a nosaltres la vida aquí és fàcil perquè parlem d'una zona d'Europa molt avançada, similar a les condicions que trobem als Estats Units, quant a qualitat de serveis i de vida. Tot i així, hi ha diferències molt importants entre totes dues cultures, la catalana i la nord-americana. En aquest sentit juguem amb una mica de desavantatge, perquè la resta del món coneix bé els Estats Units gràcies al cinema, la televisió i la nostra polifacètica activitat mundial, però el nord-americà no té tant de coneixement dels altres països del món i això fa que quan arribem a l'estranger siguem força innocents. Barcelona és una de les ciutats més conegudes del món gràcies, sobretot, als Jocs Olímpics, però si va a qualsevol lloc dels Estats Units la majoria de la gent, tot i reconèixer el nom de Barcelona, no li sabrà dir exactament en quin país d'Europa és. I, francament, quant a Catalunya m'imagino que la gran majoria d'americans no deuen tenir cap idea de què és, on és, ni en sabran res de la seva identitat cultural i lingüística. Això fa que molts nord-americans que vénen a Catalunya s'emportin una bona sorpresa quan veuen que bona part dels cartells i de la informació publicitària és en català i que el que es parla pel carrer no és castellà. I això sí que és una gran novetat per a nosaltres.

—*Un any després de la reelecció de Bill Clinton com a president dels Estats Units, quin balanç fa de la gestió política de la Casa Blanca?*

—Hi ha una política més activa, més positiva i amb certs èxits. No solament en l'administració Clinton, sinó també al Congrés hi ha un reconeixement de la importància de les relacions exteriors amb vista a resoldre alguns problemes pel pes que tenim al món econòmicament, políticament i militarment. S'ha

Dos-cents anys de consolat a Barcelona

El 29 de desembre de 1797 el segon president dels Estats Units d'Amèrica, John Adams, va nomenar William Willis cònsol a Barcelona, el primer dels quaranta-cinc que han ocupat el càrrec al llarg d'aquests dos segles d'existència. El de la capital catalana fou el tercer consolat de la jove nació americana a Europa, després

dels de Belfast i Nà-

pols, oberts tots

dos un any

abans. Els inter-

canvis com-

mercia-

ls amb Cata-

lunya —bàsi-

cament cen-

trats en la in-

dústria tèxtil—

i l'interès a conèi-

xer de prop què suc-

ceïa a França, país immergit

en el període revolucionari ini-

ciat el 1789, foren les dues ra-

ons que impulsaren la instaura-

ció de l'oficina consular. Des

de la primera seu del Consolat,

a la Ronda de Sant Pau, fins a

la darrera, l'actual, al passeig

de la Reina Elisenda, l'oficina

nord-americana ha canviat vint

vegades de seu. L'any 1895

el govern nord-americà elevà

el consolat de Barcelona a la

categoria de Consolat General

(segona designació internacio-

nal que una oficina diplomàtica pot rebre després de l'ambaixada), estatut que ha mantingut fins a l'actualitat. Ni la guerra hispano-americana del 1898 ni la guerra civil del 1936-39 no van impossibilitar el normal desenvolupament de l'activitat consular. L'any 1937, amb motiu del trasllat del govern de la República a Barcelona, el con-

solat de Barcelona va

desenvolupar func-

cions pròpies

d'una ambai-

xada.

Al Consolat

General de

Barcelona, hi

treballen dos

diplomàtics

del Departament

d'Estat nord-ame-

ricà: el cònsol general,

Maurice S. Parker, i el cònsol

Steven Groh, encarregat de di-

rigir els serveis consulars. A

més, hi ha dues agències que

depenen del govern federal:

l'oficina de servei cultural

i d'informació i l'oficina com-

ercial.

València i també algunes al-

tres ciutats de l'estat (Sevilla,

Granada, Bilbao) havien tingut

consolats nord-americans anys

enrere, però avui dia el de Bar-

celona és l'únic que continua

en actiu. **J. F.**

vist com en moltes situacions, si nosaltres no haguessim pres un paper actiu, hauria molt difícil de trobar-hi solucions. L'administració Clinton, i especialment la nova secretària d'Estat, Madelin Albright, ha pres un paper molt actiu i ara en recollim els fruits. Però també és veritat que és difícil de fer valoracions quan encara hi ha tants de problemes pertot arreu del món. Quan se'n soluciona un en sorgeixen deu més. És un compromís d'involucrar-se en la problemàtica mundial, i això és el que es proposa l'administració Clinton.

Jordi Finestres